

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 26 d'octubre de 2006

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- L'Honorable Tribunal unipersonal del Batlle va dictar sentència, de data 3-6-2005, segons la qual estimava en part la demanda interposada pel Sr. M.V.B. contra la mercantil M.,S.L. i declarava resolt, a partir del dia 31-1-2005, l'arrendament de local núm. 5 situat a l'edifici E. de la Carretera de la Comella d'Andorra la Vella.

II.- Per providència d'execució, de data 4-7-2005, s'ordenà a la mercantil M., SL que es procedís a donar compliment a la resolució dictada en 3-6-2005. Per escrit de data 7-9-2005, l'administrador judicial de la fallida de la mercantil M., SL va oposar-se a l'execució de la resolució de 3-6-2005.

III.- L'honorable Batlle va dictar Aute, de data 8-2-2006, en el qual estableix la següent part decisòria: "DECIDEIX Que ha de declarar i declara la suspensió de l'execució forçosa de la Providència del 4 de juliol del 2005 d'execució de la Sentència del 3 de juny del 2005".

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La representació processal del Sr. M.V.B. va formular recurs contra la resolució judicial d'instància i va fonamentar el mateix en els següents greuges o motius de recurs. En primer terme, considera que la suspensió de l'execució acordada esdevé injusta i atemptatòria als drets d'aquesta part. Entén que no s'han tingut en compte les diligències de 26-9-2005 i de 7-2-2006. En segon terme, afegeix, d'acord amb el que s'ha manifestat amb anterioritat, que les sentències no s'han executat i s'ha permès l'ocupació abusiva d'uns locals per un període superior a l'any. I, per últim, considera que abans d'acordar la suspensió s'hauria d'haver remès a l'administrador judicial per tal que fos inclòs el crèdit del Sr. M.V.B. a la fallida de la mercantil M., SL

II.- Quant als motius del recurs que addueix la part recurrent, convé establir el que segueix. En primer terme, respecte de la inclusió del dret de crèdit del Sr. M.V.B. a la fallida de la mercantil M., S.L. convé indicar que aquest extrem, relatiu al reconeixement i qualificació del dret de crèdit del Sr. M.V.B., correspon realitzar-lo als òrgans de la fallida segons resulta del que disposa el Decret de 4-10-1969, en virtut del qual s'estableixen els procediments concursals a seguir. I a la mateixa conclusió s'ha d'arribar en relació a l'exercici individualitzat del dret de crèdit que pertany al Sr. M.V.B., tota vegada que l'article 32 del Decret de 4-10-1969, sobre suspensió de pagaments i fallida, en atenció a regular la par conditio creditorum disposa que "La resolució constatant la cessació dels pagaments suspèn totes les accions individuals, sobre els béns mobles com els immobles, per part dels creditors, exceptuant aquells que gaudeixin d'un privilegi especial, d'una fiança o d'una hipoteca sobre els mateixos", de manera que és en el marc del procés concursal en el qual s'ha d'intentar l'exercici del seu dret de crèdit, sense que es pugui promoure una execució individual, i al marge dels restants creditors, contra la mercantil apel·lada.

III.- En canvi, en relació a la tornada a la part recurrent del local de la seva propietat, posa de relleu l'Aute de la Batllia que fou l'administrador judicial de la fallida el que va proposar a la part recurrent tornar-la possessió del local condicionada a que assumís les funcions de dipositari dels béns ubicats en l'esmentat local i que fou la recurrent qui no acceptà. I és en

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

aquest punt on la sentència d'aquesta Sala ha de discrepar de la solució continguda a la instància. En efecte, si bé és cert, com indica el jutge a quo, que només es pot procedir a decretar l'execució forçosa o no, aquest Tribunal considera que el condicionament del retorn de la possessió del local a l'exercici de les funcions de dipositari no té perquè ésser acceptat i si no s'accepta, atès el dret del recurrent a recupera la possessió davant l'incompliment de les obligacions de la mercantil arrendatària, no es pot denegar l'execució d'aquest extrem de la resolució, tota vegada que no es tracta aquí de protegir la par conditio creditorum sinó de retornar al seu legítim propietari la possessió d'un bé ocupat de forma indeguda per una societat declarada en situació concursal. És per aquesta argumentació que s'ha de revocar en part la part decisòria de l'Aute dictat a la instància i donar lloc a procedir en el termini de quinze dies a deixar lliure, vacu i expedit el local núm. 5r de l'edifici E. de la carretera de La Comella d'Andorra la Vella, baix advertència de llançament.

IV.- L'èxit parcial del recurs s'ha de traduir en la no imposició de les costes d'aquesta alçada (Arg. Novel·la 82, cap. X).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMEM EN PART el recurs interposat per la representació processal del Sr. M.V.B. contra l'Aute, de data 8-2-2006, dictat per l'Honorable Batlle i revoquem en part la seva part dispositiva, en el sentit d'acordar la suspensió de l'execució de la providència de 4-7-2005, excepte pel que fa al retorn de la possessió del local al qual es refereix el fonament tercer d'aquesta resolució i en els termes que en el mateix es disposa. No s'escau efectuar imposició de les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-